

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Gottweisem, advokátem, se sídlem Brno, Kapucínské nám. 5, PSČ 602 00, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Opava, Horní náměstí 103/2, PSČ 746 01, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. 688/1.30/13/14.3 ze dne 25. března 2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. října 2013 č. j. 31 A 30/2013 - 104, spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

**takto:**

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

## Odůvodnění:

[1] Dne 5. června 2012 byla v žalobcově prodejném stánku s ovocem a zeleninou č. 40 a č. 3 na adrese Zelný trh, Brno provedena žalovaným kontrola. Při kontrole uvedl do záznamu P. S., ročník X, že na daném místě vypomáhá s prodejem ovoce, zeleniny, pracuje na zkoušku, pracovní právní vztah uzavřen nemá a je podřízen panu M. Je v evidenci úřadu práce. Podobné informace poskytl kontrolnímu orgánu dále žalobce. Uvedl, že nemá zaměstnance v pracovním poměru, jednoho zaměstnance má na zkoušku, pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo dohodu o provedení práce s žádnou fyzickou osobou uzavřenu nemá. Dne 6. června 2012 se žalobce dostavil do sídla Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj, sdělil, že neporozuměl otázkám, a předložil dohodu o provedení práce uzavřenou dne 4. června 2012 s P. S.

[2] Rozhodnutím č. j. 11831/9.30/12/14.3-RZ ze dne 19. prosince 2012 shledal Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj se sídlem v Brně žalobce vinným ze spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 35/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a porušení § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce umožnil fyzické osobě výkon závislé práce spočívající ve výpomoci s prodejem ovoce mimo pracovníprávní vztah, čímž došlo k naplnění definice nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 1 zákona o zaměstnanosti.

Žalobci byla proto uložena pokuta ve výši 250 000 Kč v souladu s § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[3] Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím Státního úřadu inspekce práce č. j. 688/1.30/13/14.3 ze dne 25. března 2013 zamítnuto a rozhodnutí orgánu prvního stupně potvrzeno. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně; ten žalobu zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností u Nejvyššího správního soudu domáhá zrušení rozsudku krajského soudu. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Stěžovatel návrh na odkladný účinek odůvodňuje tím, že majetková sankce uložená napadeným rozhodnutím je v poměru k majetkovým a výdělkovým poměrům stěžovatele nepřiměřená. Exekuční výkon uložené sankce by znamenal nejen ztrátu schopnosti stěžovatele působit na trhu jako ekonomicky činný subjekt, ale také přímé ohrožení základních existenčních podmínek stěžovatele a jeho rodiny. Stěžovatel nemá žádné finanční rezervy, ze kterých by byl schopen platit nebo splácet uloženou pokutu, jeho příjmy z podnikání postačují pouze na úhradu běžných potřeb spojených s obživou a chodem domácnosti. Manželka stěžovatele je v současné době na rodičovské dovolené, užitkové vozidlo stěžovatel potřebuje ke svému podnikání, kromě toho je dané vozidlo předmětem nájemního vztahu (leasing). Rodinný dům, který stěžovatel se svojí rodinou obývá, je zatížen hypotékou zajištěnou zástavním právem.

[6] Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. října 2006, <http://nalus.usoud.cz>: „Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní“).

[8] Do 31. prosince 2011 platilo, že podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musel žalobce, resp. stěžovatel, při žádosti o přiznání odkladného účinku prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu, která by mu vznikla výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí (příp. důvodnou obavu její hrozby). Ke změně došlo zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Toto je třeba mít na paměti při odkazování na rozsudky Nejvyššího správního soudu z doby před změnou právní úpravy. Podle nyní platného znění § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných podmínek, tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě,

že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, kasační stížnost zásadně odkladný účinek nemá. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti takový účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012-32, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[10] V uvedeném případě však stěžovatel vznik nepoměrně větší újmy ve formě nutnosti hradit uloženou pokutu odůvodňoval pouze obecným konstatováním o nepřiměřenosti její výše. Stěžovatel ve svém návrhu nikterak nespecifikoval, jak konkrétně by povinnost zaplatit uloženou pokutu ve výši 250 000 Kč ovlivnila výkon podnikatelské činnosti stěžovatele, ekonomický aspekt osobního života stěžovatele, či v čem konkrétně by pro stěžovatele byla uvedená újma ve výrazném nepoměru ve vztahu k újmě, která by odložením účinků napadených rozhodnutí mohla být způsobena třetím osobám. Svá tvrzení týkající se ohrožení podnikatelské činnosti stěžovatele, o neexistenci finančních rezerv stěžovatele, o nedostatečné výši příjmů z podnikání, o skutečnosti, že vozidlo užívané k podnikatelské činnosti je předmětem nájmu, resp. všechna ostatní tvrzení stěžovatel nikterak neprokázal.

[11] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel neunesl břemeno dostatečného tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato musela být naplněna kumulativně. Nejvyšší správní soud proto návrh žalované na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti zamítl.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdlil  
předseda senátu